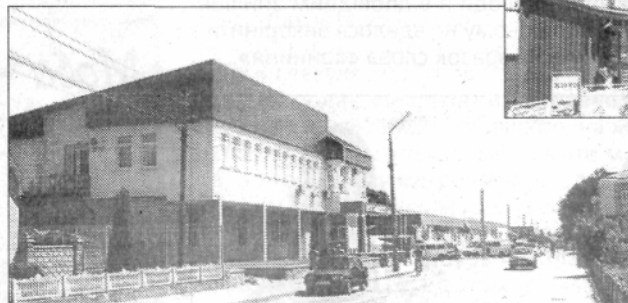

Березне рідне – неповторне диво

Мала батьківщина...
У цих словах закладено глибокий зміст, який ми несемо у своїх серцях крізь усе життя. Це – і перший крок, ступлений на цій землі, і перша коліскова мами, і перший шкільний урок, і перше кохання, і перший син чи донька...

Саме таким близьким і неповторним місцем для нас є рідне Березне, історія якого сягає в сиву давнину. Перша писемна згадка про Березне або Андріїв належить до середини XVII століття. Трохи пізніше наше містечко почали іменувати Береженкою, Березним, а в XIX столітті утвердилася його нинішня назва Березне. Відомо, що в часи середньовіччя Андріїв був значним торговельно-ремісничим осередком, відтак дістав статус містечка. В 1629 році в ньому було 328 «димів», тобто осель. Населений пункт входив до Хупківської волості Луцького повіту. Містечко було оточене мурами з двома вхідними брамами.

Словнена приємними і трагічними подіями була подальша історія нашого міста, багато поколінь мешканців якого пережило революції, війни, соціальний та національний гніт різного роду завойовників. Але мужні, працьовиті і талановиті

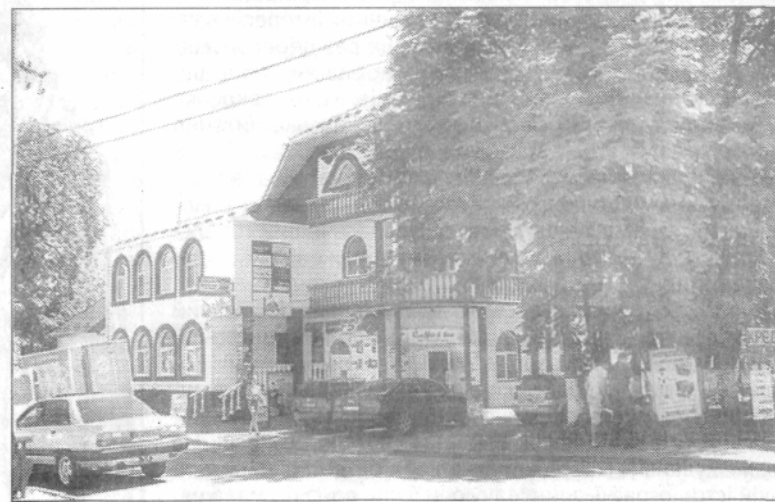

березнівчани наполегливо і самовіддано захищали своє містечко від ворогів, відбудовували його від воєнних руйнувань, з любов'ю плекали у нім своє майбутнє і свою долю.

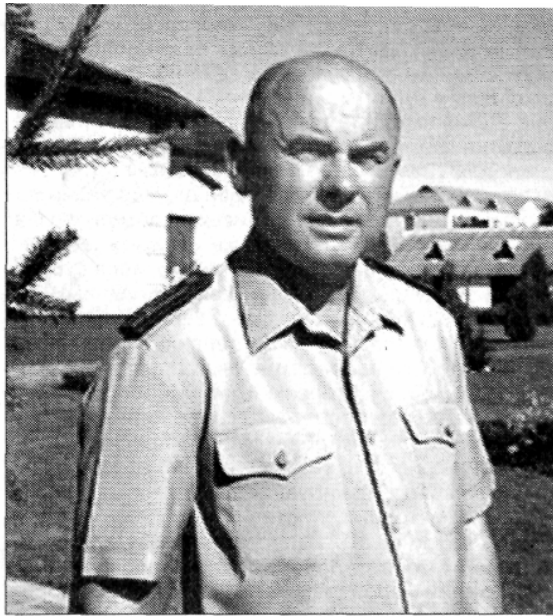
Нинішнє Березне, завдяки старанням місцевої влади і підтримці громади, набирає сучасного європейського вигляду. Це, зокрема, стосується його центральних вулиць. На них протягом останнього часу зросли нові

ємств, серед яких єдина в Україні сірникова фабрика.

Щиро радує те, що в нашому місті народились, зростали або прожили більшу частину свого свідомого життя нині відомі в Україні і далеко за її межами непересічні, талановиті особистості. Серед них – доктор технічних наук, академік, лауреат багатьох престижних премій, відомий в світі науковець-розробник новітніх технологій очищення води Михайло Журба.

Люблю я рідне світанкове місто,
Яке в обіймах сонця і Случа
Пливе в безмежжя тихо та врочисто,
Любов'ю квітне у моїх очах.
А я іду, немов на крилах лину,
Туди, де вперше по землі ходив.
Мій рідний Вигін, мила батьківщино,
Ти дарував в житті багато див.
Мене ти вивів на ясну дорогу
Від батьківської хати у світи.
І Миколаїв храм поглянув строго,

*Інженер охорони та захисту лісу
Березнівського лісгоспу К. І. ЄВТУШИН.*

*Провізор аптеки №19 ТДВ "Рівнефармація"
В. В. ТИХОНЧУК.*

гом останнього часу зросли нові багатоповерхові торговельно-розважальні заклади, радують зір впорядковані сквери, чисті й охайні вулиці, розмаїття клумб та квітників, дбайливо доглянуті місцевими комунальниками.

Гордістю березнівчан є місцевий дендропарк, добре налагоджена спортивна база, на якій готуються представники різних видів спорту, що згодом досягають помітних успіхів на обласній, республіканській та міжнародній аренах. У місті успішно функціонує широка мережа загальноосвітніх і вищих навчальних закладів. Це – Надслучанський інститут НУВГП, лісотехнічний коледж НУВГП, Західноукраїнський коледж «Полісся», економіко-гуманітарний ліцей, лицей-інтернат спортивного профілю, гімназія ім. М. Буховича та ЗОШ №2, дитяча музична школа. До послуг березнівчан районний будинок культури, кінотеатр, районний краєзнавчий музей.

У місті та на його околицях працює чимало промислових підпри-

ємств: очисні споруди, підприємства енергетики, доктор історичних наук, завідуючий кафедрою Харківського Національного університету Володимир Калініченко, суддя Верховного Суду у відставці, кавалер двох орденів «За заслуги», заслужений юрист України Юрій Прокопчук, семиразовий чемпіон світу, срібний і бронзовий призер цих змагань, учасник Олімпійських ігор в Сеулі, багаторазовий чемпіон України і Радянського Союзу, заслужений майстер спорту каноїст Юрій Гурін, п'ятнадцятиразовий чемпіон України, бронзовий призер чемпіонату світу, срібний призер Європейських першостей, володар Кубка світу і Кубка Європейських чемпіонів, переможець багатьох європейських турнірів, четвертий на Олімпіаді у м. Атланті, заслужений майстер спорту Петро Коток, майстер спорту міжнародного класу з важкої атлетики Олександр Прокопчук, чемпіон Радянського Союзу, майстер спорту, штангіст Микола Натяжко, заслужені тренери України Станіслав Коваль, Валерій Гладис, Юрій Набережний та інші видатні особистості.

В роздумах про наше місто і його людей, місце Березного у моїй долі, в душі народилися поетичні рядки, які я пропоную вам, шановні земляки.

*Директор районного краєзнавчого музею Н. О. ТРОХЛЮК (зліва)
розповідає про історію міста.*

Благословив, вказав, куди йти ...
Ген «моріжок», якого вже немає,
На нім колись ганяли ми м'яча.
У світанковім ніжному розмаї
Мене центральна вулиця стріча.
Тут під асфальтом ще тепліють кроки
Моєї юності, мов вчора це було.
А в небі вічним, світлим і високім
Все, що минуло, спогадом лягло
Про неповторні зустрічі і мрії,
Закоханості сонячні літа.
Усе оце невинний час розвіяв
І осені для мене час настав...
Та що це я забуру сію в душу –
Моя Андріївська в майбутнє пролягла.
І їй в любові знов признатись мушу,
Вона гарніша стала, ніж була.
Тож серце тішать квіти і будови,
Які отут, на відстані руки.
Навкруг ясніють барви веселкові
І посмішки щасливих земляків.
Тут молодості сяє погляд щирий,
Дитячий сміх розчулює до сліз.
Тут все сповите благодаттю й миром
І лине пісня чарівна беріз...
А от і Київська, якою я щоденно
Йду від садів і золотих полів.
Тут з гордістю погляну на знамено,
Вклонюся Кобзареві до землі.
Розвію втому в лоні дендропарку,
В його земному дивному раю.
Пройду крізь сосен неповторну арку
І в храмі квітів тихо постою.
Мене чекає див таких багато
У ріднім місті, глянь лиш навкруги...
Березне рідне – ти для мене свято,
Бальзам душі – Случеві береги.
На них іще дзвенить козацька слава,
Відвага тих, хто землю боронив.
Я їм вклоняюсь щиро, нелукаво,
Бо на скрижалях пам'яті вони.
Я далі йду й не відчуваю втоми,
Прожитих літ не відчуваю гніт.
Я в ріднім місті, мов у ріднім домі,
Тут жив й живе мій православний рід.
Милуюсь дивом злотоверхих храмів,
Що нам вселяють віру назавжди.
І злагоду Господню поміж нами
Дарує день цей світлий, молодий.
...Від прадідів до правнуків щасливих
Твоя історія дивує знов і знов,
Моє Березне, неповторне диво,
Ти – вічна гордість, віра і любов...

Павло РАЧОК.